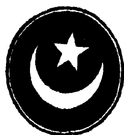
બનામે ખુદા.

હિન્દુસ્તાનકી મશહુર વ મારૂફ

શ્રી ન્યુ જોધપુર બીકાનેર થીએટ્રીકલ કંપની ઓફ રજપુતાના.

દેહલીકા સચ્ચા ઔર દર્દનાક વાકેઆ

કત્લે-નજર

ની દીલચશ્પ ગાયનની ચોપડી.

રચનાર:—નારાયણપ્રસાદ મહેતા.

આવૃત્તી ૧લી] [પ્રત ૧૦૦૦

પ્રકટ કરનાર:—મહમદ કાસમ સાહેબ,
ઠેકાણું:—ઝવેરી ડાહ્યાભાઈ પ્રેમચંદનો માળો, નં. ૨, ગ્રાંટરોડ-મુંબઈ.
છાપનાર:—શા મગનલાલ જગજીવનદાસ,
ઠેકાણું:-સરસ્વતી છાપખાનું, ૩૫૬, નાગદેવી રસ્તો-મુંબઇ [૪×૧-૭૪.

કત્લે-નજીરના ગાયનો.

સબ કોરસ— 1

સાયા હૈ અબ ગમકા રહેમત હો યા ખુદા
તુજ જયેસા કોઈ નહી ગફફાર હયે,
રંજો ગમ સબ મીટા દીલકે કાદર સુબહાન
બખ્શીશકા દૈરાહી હો હમપર કીબરીયા-

નજીરજાન— 2

હારી હારી બાતોંસે ન જી દુખા મનકા ઢલકા
કયેસે કયેસે ધીર ધરૂં અમ્મા કીસકો કહે પુકારૂ,
પ્યારી આહોજારી સૌગવારીમે કયા રખ્ખા
ના કામ રહા યે દીલે નાકામ સદા બખુદા બખુદા (૨)
અયે સુબહાન મૈ નાકામ હું હયેરાન પરેશાન
હયે યે જાન હલકાન ગમ ન ખાના જાને જાના
જી બહેલાના મન સમઝાના ના ઘબરાના આખીર જાનાથા.

યુસુફ— 3

કયા કરૂં મૈ ખસ્તા તન હાયે અમ્મા જાને મન
બહેરે ગમ હૈ મોજે જન હાયે અમ્મા જાને મન
ગમ ન કુચ્છ પુછો મેરે સરપે યુસુફકે તરે
કોન હો સાયા ફીગન હાયે અમ્મા જાને મન
દીલ મેરા બેતાબ હયે સુરતે સીમાબ હયે
જાન હયે નજરે મોહન હાયે અમ્મા જાને મન.

નજીરજાન— 4

મોરી અમ્મા પીયારી જો સીધારી હો ગુસૈયાં
ન થામે કોઈ બંઈયા ન આવે કોઈ કામ
મયે બેચારી હું દુખીયારી મારી મારી ડોલું હારી
હાયરે મૈં હું નાકામ હાયરે મૈં હું નાકામ

સબ—આરા દોધારા સહારા કટારા સહારા ન જાવે હો મુદામ.
યુસુફ—બાદ માંકે નહી દુન્યામે હમારા કોઇ હાયે હાયે.
નજીર—મૌતકો ટાલદે કુચ્છ રોજ ખુદારા કોઇ હાયે હાયે.
સબ—આરા દોધારા સહારા કટારા સહારા ન જાવે હો મુદામ.

ગજલ યુસુફ— 5

લા વારસીમે દીલકો કયા હોગયા ઇલાહી
હાથો ઉછલ રહા હયે ચારા હૈ કયા ઇલાહી-લા.

અબ કૌન હુયે જહાંમે ચુસુફકા હાલ પુરસાં
આજાએ જલ્દ અબતો અપની કજા ઈલાહી–લા.
નાહાં બજાએ દાના બે જુર્મ પીસ રહે હુયે
યે સંગ આસીયા હુયે અરજ્ઞે સમા ઇલાહી–લા.
બેતાબ હો રહા હું બેજાર હો રહા હું
પોંહુચા કીસી તરાહુસે માં પાસ તો ઈલાહી–લા.

નજીરજાન— ૬

નહો ગમગી ભાઇ નકર ગીરીયો ઝરી
લીખી થી લા વારસી તકદીરમેં હુમારી.
ઘર છોડા અમ્માને કીયા ગોરકો આબાદ
જા હુંઢી વોબસ્તી જો લગી ઊનકો પ્યારી.

ગુલામ— ૭

મોરા માનો સખુન બહેના બહેના બહેના બહેના
મયેં તોરે ગલબઇયાં ડારૂંજી વારૂંજી ગોરી હાં
જરોના જરોના ગમ અલમમે હાં
યેબતીયાં મતીયાં કહેના સુખ સેહના ખુશ રહેના
આહેં ભરોના ભરોના ભરોના—મોરા૦

મહાજન— ૮

મેરે પહેલુમે જબતક વો બુતે તન્નાજ પુરફન થા
ન વહેશત થી ન સહેરા થા શોકે ચાક દામન થા
ન નોહાથા ન નાલાથા ન માતમ થા ન શેવન થા
બતા હેય શોક દીલકી અબ શીકાયત હો તો કીસકી હો
જીસે મયેં રાહબર સમઝા વો એ બેતાબ રહેજન થા.

દોસ્ત— ૯

કહેના લીજીયે માન પ્યારે છોડો ઉસકા ધ્યાન
ઇસમેં લાખો હેયે જીયાન અબ કયા ઠાની
નાહક કા મલાલ જરા આપે કો સંભાલ
તેશ હુવા હુયે કયા હાલ બના ખફકાની
રંડીકી કયા યારી યે હુયે શીરની બાજારી
જીસકે કાબુમેં હુયે નારી ઉસકી હુયે જાની
દીલકો યું સમઝાનાથા વો અપના ઝુઠા ખાના
આવે બલાસે જમાના કયા હયરાની.

દાનો— ૧૦

નાદાં બનકે દીલકો ન મારો કાહે ખોતે ભાઇજાન સબ્રો કરાર—
મહાજન જો મૈં દીલબર કો ન પાઉં કયુંકર અપનાજી
સમઝાઊં

દીલ અફગારી આહોજારી બેકરારી સૌગવારી
ઇન્તેજારી અશ્કબારી જાન ગવા મત રોરોકર
બે દીલદાર હું મયેં ખ્વાર, હું નીસાર જાની પર
કૈસી કૈસી પરેશાની પશેમાની ઔર હયેરાની.

નજીરજાન— ૧૧

ભાઇ મોરી અસમત બીગાડો ના ખૌફે યજદાની
શૈતાની ઠાની તુમ બનો ના હટી લે ચાહે મારો
મોરી ગરદન કટાર અબ લાના લાના તુમ કટાર
ખુદાકો માનરે મુવે લઇન દુખી ન કર.

ગુલામ—

અબસ યે આહો નાલે ઇતઊત ચીતઊત
સુન જાના સુન જાના વીસાલ મન માના

નજીરજાન ૧૨

કરૂં કીસ્સે ફરયાદ અયે સુબહાન સુબહાન
કયા કીજીયે ઇલાહીભાઇ કરતા હયે ગુમરાહી
ચુબે દીલમે છુરીસી મેરે આન બાન—કરૂં૦
દેખો જાલીમકી જલ્લાદી કરતા હૈ કૈસી બેદાદી
મય બેચારી સીધી સાધી ખોદુંગી યે જાન—કરૂં૦

ડ્રૉપસીન.

ગુલામ—દસપગીર— ૧૩

હુવા હાંસીલ વીસાલ વ લે જી હયે નીહાલ
ગયા દીલકો મલાલ કરૂં કયા મૈ બયાન
કીયા દીલબરકો તંગ જબરદસ્તીકા રંગ
નહી અચ્છા યે ઢંગ ઇસમે હોગા જીયાન,
કરૂં જાનીપે જોર પઢે મુશકીલ કુચ્છ ઔર
કીયા પીછે જો ગોર ખુશ હય બે ગુમાન
વો હયે નાજુક દમાગ કહી દેવે ન દાગ,

હુવે ઢંડા ચીરાગ ઘેરે દીલકા યહાં
કભી હોકર બેજાર યહાંસે હોવે ફરાર
મેરી મીટી હો ખ્વાર ઊસે પાંઊ કહાં
છોડું સખ્તીકી ચાલ કોઇ ફયેલા ઊજાલ
ઊસે ફન્દેમે ડાલ કરૂં તાબે ફરમાન.

નજીરજાન— ૧૪

તુમ્હારી આતીશે ફુરકત સેજો અયે યાર જલતે હુય
પસે મુરદન ભી ઊનકી ખાકસે શોલે નીકલતે હુયે
તુમ્હે ગર હમસે નફરત હે તો હમ દુન્યાસે ચલતે હુયે
જો તુમ આંખે બદલતે હો તો હમબસ્તી બદલતે હુયે
અગર વો બાગબાં મીલતા તો ઇતના પુછતે ઊસે
નેહાલે આરજુ કીતને દીનોકે બાદ ફલતે હુયે
ગીશમત ચશ્મે ગીરયાં ઇનકો આગોશે મોહોબતસે
યે તીફહે અશ્ક અયે નાદાં બડી મુશકીલસે પલતે હૈં.

નજીરજાન— ૧૫

મગન મગન મનમે અયે મુખતાર માલીકકાર
મયે હું નીસાર સાયા ગુસ્તર દીલ
હુયે ખુશતર મગન મગન મનમે—
તન મન ધન સબ તુમપર વારૂ જીતેજી ગુન
નાહી બીસારૂ માનુ હુકમ બાત નહી ટારૂ
બંદી તાબેદાર હુયે—મગન મગન૦
થી રંજુર હો મજબુર હું મસરૂર ઓર મશકુર—મન.

અંજુમ— ૧૬

જાના કૌન ફબનસે નયેન મીલાયે ચૈન નહી મનકો
હીરદેમે બસ રહી ચીતવન તોરી મદમાતે નયેના
ભવે સનમ કી ભઇ કમનીયાં બાન ભરો સયેના
તોરે ચરનપે છતીયન ધરત મોહે દરસ દેના
આહેં દીન દીન તારે ગોન ગીન કટે મોરી રયેના.

કરમ-મહેર— ૧૭

સુનો સુનો હજરતે વાલા કાહે કરો આહોનાલા
કીસ જાની કીસબુતકી સુરતપર શયેદા હાં હાં.

બાહુમ કર ઇસ ગમકી પ્રીતરત ભરી તદબીરે
ફીર દેખો બંદેકી હીકમત મુશકીલ કયા હુયે
અપને ઢંગમેં લાના દે કરકે ઝાલા—સુનો.

બરાતી— ૧૮

ચઢ આયા મેરા લાડલા રાજ માણી બન્ના
જુ ચઢયન તું ઘોડી તેરે નાલ પરાવા જોડી
જોડી વે જોડી જોડી વે જોડી ખુશીયાં માને મેરા લાડલા
જું ચઢયન તુ હાથી તેરે પીર પયમબર સાથી
સાથી વે સાથી સાથી વે સાથી ખુશીયાં માને મેરા લાડલા
જું ચઢયન તીલવન્ડી તેરી મા વારન હુયે ખન્ડી
ખન્ડી વે ખન્ડી ખન્ડી વે ખન્ડી ખુશીયાં માને મેરા.

નજ્ની-જાન— ૧૯

બસરયાં બજાયે જાવરે હો કનહુઇયા
બસરયા બજાવો મુરલીયા સુનાયે જાવોરે હુયે
ચકવા ચકવી દો જનેરે રયેન મીલનકી આસ
ઉનકા મેલન જાનયોરે ઉદયે ભયે જબ ભાન
પડું પઇયાં ગુસીયાં નજરીયાં ડગરીયા
બસરયા બસરયા બજાયે જાવ—

ફ્રહીમનજાન— ૨૦

યહાં આનેમે લાખો બહાને હુવે જાન આનેમે
અરે વો બે હીજાબ તેરે પીછે બેતાબ
હુવા ખાના ખરાબ તુઝે ચાહાતો અપને
બેગાને હુવે યહાં આનેમે—

ફીરોજીજાન— ૨૧

લટકાલી નીરાલી ચે આલી નાગન ઝેહરાલી
મગન મતવાલી હાં ચપલ ચલ નયેન ચંચલ
અંગ કોમલ જાઉં મયે બલબલ દસન હુસન
મન બસરહી જાન—લટકાલી.
ન ખીચ અયો શાનઇન જુલ્ફોકો યહાં સૌદાકો દીલ
અટકા]
અસીરે નાતવાં હું મયે ન દે જંજીરકો ઝટકા

આનો ખીઆન નીરાલી શાન હુમારી જાન
તુજપે કુરબાન ગેસુવાલી—લટકા.

કટ્ટોજાન— ૨૨

જાઓ જાઓ સઇયાં મય સેજો ના આઉ
નયેન લાગે કહી રયેન જાગે કહી
કીસે દીલકી સુનાઉ જલ જલ જાઉ
ઘરકી રાની હુય મહેતરાની
બેસવાકે ભરો જાકે પાની
મયે જવાની ચ્યું ગવાઉં—જાઓ.
અબતો કાટો ચયેનસે નીસદીન સૌતન સાથ—
અન્તકાલ પછતાવગે મલમલ દોનો હાથ
મુઝે તરસાવો તરસાવો તરસાવો—જાઓ જાઓ.

અલાદઈ— ૨૩

બાંકે સઇયાં ને બઇયાં મરોડ ડાલીરે
મોરી ચુરીયાં સારી તોડ ડાલીરે-બાંકે સઈ૦
લપક ઝપક મન આવત જાવત
મોરી ચુનરી સારી ફાડ ડાલીરે—બાંકે સઈ૦

ખાલાજાન— ૨૪

જરા હસકે બોલો મેરી જાન
મેરેસે કયું શરમાતે હો હાં હાં હાં.
તોરી તીરછી નજર મતફેર મેરેસે કયું શરમાતી હો.
બાલકપનમે લીયા બુઢાપા ઈતર જુલ્ફોંકો લગાતે હો.
કલેજા ઔરોંકા જલાતે હો હાં હાં હાં.

નજીરજાન— ૨૫

વે મયે પટીયાં માર જગાનીયાં
ઇસ મહારાજ નૈનમેં.
બીનડા માહી ધુપ વીચું આયા
શરબત ઘોલ પીલાઇયાંમેં.
જી તક રહીયાં તે જાન શહેત શતે
ફીરા બાવરી દીન ધાડીયાંમેં.

જી તંઈ તેરા છોડે વા મારના
તે કાનો ભુલકે રખીયાં લાઇયાં મેં
લગી નાલોં ટુંટી ચંગી જેહી બેકદરાં
દીયારી ભલા હોયા જો મેરા લડ છુટી
જો મેરી ઉમર ન બીતી સારી પટીયાં માર
જે મેન્ડા માહીલ બેનું ચલે આ મન્તા નાલ મનાદીયાં.

કોરસ— ૨૬

કયેસા કયેસા સમા સમા સોહેના
જો અબ હુયે સમા વો કબ હુયે સમા—કયેસા.
ફુલોંમે લાલી છાઇ નીરાલી
અહા નીકાલી દેખોતો આલી
ડાલીપે ડાલી હરયાલી.
કયારી કયારી પે કયસા હૈ જોબન
ગુલશન પુલન ભરા દેખો આન
ગુલશન ફુલન ભરા.
પ્યારી પ્યારી ગુલકારી
ન્યારી ન્યારી ફુલવારી
હાં હાં હાં હાં.
વાહ વાહ વાહ વાહ.
દેખો ન્યારી ન્યારી રંગત સહેલી નવેલી અલબેલી
બહેનેલી ચંબેલી ગુલેતરજીમાં ગુલેતરજીમાં
ગુલેતરજીમાં કયેસા કયેસા
કેતકી ચંબેલી જાઇ જુઇ ઔર મોતીયા
લા માલનયાં આજ સહેરા બદીયા બના બના—
હાં હાં હાં હાં ભલા પ્યારીજાન ભલા પ્યારીજાન.

નજીરજાન— ૨૭

સુરત તો દેખો લો દુખતે અંગુરકી
દી હૈ ફરંગન કો કોઢી બીલુરકી
પ્યાલી ભરભર આપહી પીઓ હાં બખુદા જો નશા
હો સીવા તો હોકયા હોબુરા—દીલરૂબા સમઝી.
પીયાલી ભરભર લો બોતલ ખાલી હો
અચે દીલબર જાની મીલેગા મજા કયા કયા.

અંજુમ— ૨૮

કુછતો મુજકો દીલે બેતાલ સમભલ જાનેદે
ઊનકે આનેકી ઘડી તો જરા ટલ જાનેદે
અયે અજલ તેરે કદમ હુયે મેરે સર આખોંપર
પર ઊન્હે દીલ મેરા તલ વોતલે મલ જાનેદે
ઇન્તેજારે બુતે પુરફનને જો કી જાંતલબી
દીલ પુકાર ઊઠા કે અરમાન નીકલ જાનેદે.

અંજુમ— ૨૯

તોરી કયેસી કટેલી નજરીયાજાન
મેરે સીનેમે લાગે કટરીયાસી આન
ડારો અંચલ ન છેદો પ્યારી કલકલ
નજીર—મયે જાંઊ તોરે બલબલ
અંજુમ—મયે ગુલામ બે દામ હું ભરભર જામ ઊડાના
ગમો આલામ ઊડાના
નજીર—ઈસમે નામ નહી મયેપે અબસ રોજ જતાના
અલીજાન—અછા કામ નહી હુયે ખુશ અંજામ નહી હુયે
અંજુમ—તુમત ડર દીલબર ભરભર ચટકર
નજીર—બસ કર બસ કર દીલકરે થરથર.

નજીરજાન— ૩૦

કયા હુયેં કચ્ચે અનાર નાર તોરી અંગીયામે
તુમને ચુરાયે ગોરી હમને યે ચાયે
દીખલાઓ એક બાર—નાર તોરી૰
માલીસે આખેં ચુરાકે ન જાઓ
પકડેંગે પહેરેદાર—નાર તોરી૰
હમસે મીલોગી તો બચના હય મુમકીન
વરના હો ઇજ્જત ખાર—નાર તોરી૰

નજીરજાન— ૩૧

શબે હીજરાંકે ગમ હમ ખાયે જાયેગે
જાયે તો જાયે જાન બલાસે વલે સદમોકો દીલમે છુપાયે.
ખૌફ રૂસવાઈસે અખફાયે અલમ કરતીહું
આહ અંદાજહો અંદોહસેં કમ કરતીહું
જીસ્ત કયેસી જો ખયાલે શબેગમ કરતીહું

રૂહ કહેતી હુયે તુઝે નકશે કદમ કરતીહું
કયું કે મયે કુશ સુયે મુલ્કે અદમ કરતીહું
ગમે હીજરે સનમમે અદમમે બસાયે જાયેંગે.

અંજુમ—અપના સર આપ તહેતેગ સીતમ કરતાહું
જીન્દગાનીકી હરી શાખ કલમ કરતાહું
શરબતે વસ્લમે આમેજ સીશમ કરતાહું
જાહેરા ગમસે નગો ચશ્મો કોનમ કરતાહું
દીલમેપર હાયે સનમ હાયે સનમ કરતાહું
નહી બસકે હુયેં રસકે યે ચસકે સતાયે જાયેગે—
શબે હીજરાંકે.

અંજુમ— ૩૨

જાનેદે જાનેદે આહોનાલાં અયે પ્યારી આખોંમે આંસુ ન લા

નજીર—મુઝે છેડો ન છેડો હુવે નાશાદજી

અંજુમ—અજી આહો જારીમે કયા લોગી ઘુલકે

નજીર—દેખો મુઝે રોકોમ રોનેદો ખુલકે
મેરે મનકી બેકલી અબ ઐાર ન જાને કોયે
દુખકો દુખીયા જાનતારેહ જાપર બીતા હોયે

અંજુમ—તોહે દેખે કાંપે જીયા મોરા થરથર

નજીર—હુવે ગમ મેરે દીલપર અલમ મેરે દીલપર.
લગન અગન તનમે લગી મન પીતકીયે પછતાત
ઊસ જાલીમ જલ્લાદસે અબમેરી ન કુચ્છ બ ન.

અંજુમ—દેખો દેખો ધરકનકો ટાલો જતનસે

નજીર—મેરીગત પુછે કોઇ મેરે મનસે.

ગુલામ દસ્તગીર— ૩૩

પઢગયે મક્કારોસે પાલે જાનો જાનોકે હુયે લાલે
પહેછાની હુશયારી તેરી સબજાની અઇયારી તેરી
હમને યે મક્કારી તેરી યારાંસે હુયે યારી તેરી
કરકે તોબા તોડે કાફીર પાવે પશેમાની પશેમાની
દમબાજીકા સદકા હુયે યે લોહુ પાની લોહુ પાની
હમસેં બીતો યાવા ગોઇ દુશમન બનકે ફી દીલ જોઇ
આનદાનકી ઇજ્જત ખોઇ અબ વો બચસકતી હુયે કોઇ

યું તો પહેલે હીસે ઊસકી આદતકો મે પહેછાને થા
લેકીન ઈતની જાઠી લુતરી કબ માનેથા કબ માને થા
લાનત હુયે ઊસકી સુરતપર લાનત હુય ઊસકી ગયેરતપર
લાનત હુયે ઊસકી ઊલફતપર લાનત હુયે ઊસપર લાનતપર
અયેસી હુયે ચંચલ ખેલા મુજસેભી તો છલ
જરા આવે તો અસફલ કયેસી તોડુંગા કલકલ
આયે સાઇ દેનેવાલે બનકે કયેસે ભોલે ભાલે

અંજુમ— ૩૪

નાહક જી કરતી હો ભારી રોનેસે કયા હોતાહે
ધુલ જાતાહે રંજમે શબો રોજ જો રોતા હુયે
વો જાલીમ બે પીર તુમ્હારી ઇજજતકો કયા ખોતા હુયે
બહેરે જહાંમે વો અપની કસ્તી આપ ડુબોતા હુયે
જયેસી કહેગા સુનેગા આખીર હાથ જાનસે ધોતા હુયે
સમજ ગુમબદે જમીનો આસમાન કયું થોતા હુયે.

કોરસ— ૩૫

બ્રાન્ડીકીચુજ ધીગાટ ધી કોલીક સેન્દ ધી ટીઝ ઇટ
સો ઇટીઝ ટુ ઓલ મ્યાન સો ઇટીજ ટુ ઓલમયાન
સો ઇટીજ ટુ ઓલ મ્યાન ધી વેરી વેરી બેસ્ટ આફ ફીજીક
ધી વેરી વેરી બેસ્ટ આફ ફીજીક
કમ લોડ લ્યાટ ધી ફલોઇંગ બોટ અનટીલ ઇટ ઇજ રન
ઓ... ફોરટુ નાઇટ વી મેરી મેરી બી ફોરટુ નાઇટ વી
મેરી મેરી બી.
ફાર ટુ નાઇટ વી મેરી બી ટુમારો વીલબી સોબર
ટુમારો વીલબી સોબર.
હી થેટ ડ્રીંક ઇસ્ટ્રાંગ બીયર ગોઝ ટુ બેડ વેરી અરલી
લીવ વી એઝ હિ ઔટ ટુ લીવ લીવ વી એઝ હિ
ઔટ ટુ લીવ.

અંજુમ— ૩૬

દીલતો દીવાના હુવા કોહ ધડકન લાગી મોરી છતીયાં
ફડક રહી બઇયાં યે કાહે ગુસઇયાં૦
વાકી યાદ મનકો તરસાવત બેકલ ભઈ મોરી કતીયાં
આહો જારીકી બારી નીયારી હુઈ૦

ગમ જારી હુયેં કહાં ધ્યારી હુયે બડી ખ્વારી હુયે
દીલ તીરે અલમકા ન શાના બના૦
મેરી જાનકા નામ નીશાન નહી ટુટી આંખીયાં

અલીજાન— ૩૭

દેખેં કીતને હી મયે ખ્વાર યાર અપની હી કસમ
હુવે આખીર તેહ ખન્જરે સીતમ.
બડે બડે હી શરાબી ઉનકી પુછો ન ખરાબી
ફીરે મારે મારે બે દામો દીરમ.
જબતક ખીસેમેથે દામ લાવ ઉસકી ઓરે ઉલટામ
ઓર નંબર વનકી રંગી રંગી રમ.
હુવા ખાલી જો ખજાનાં પડા કયાહી પછતાના
સોચે ધુટનેમે સર ડાલે વો હરદમ.
યારો કે બશરે—ભુલ ગુલછરરે—
નાજીલ હુયે મુશકીલ હજાર નાંદાં હુસ્તે ફસ્તે જાયે
બાદ કશ આખીર હોં ખ્વાર—દેખે.

લડકે—ચલો દૌડો જલ્દી આઓ દૌડો જલ્દી આવ
બડ જાનદો બસ ચલો દેખો અબ તમાશા
ફાંસીકા બસ બસ દેખો મૈ યાર સારે
અંજુમસે યાર પ્યારકે દેખોરે યાર લુટે લગાવો
મુરદાર વો મુજી બદ કીરદાર
જાનેદો યે ઝગડા કરો બદકા બુરા હાલ—બસબસ.

લડકે ૩૮

જલદીસે પાઉ ઉઠાકે ચલતે ચલો
ફાંસીકે ફન્દે હુય—દુનીયાકે ધન્ધે હુયે
અલ્લાકે બન્દે હુયે—ફેલોસે ગન્દે હુયે—હા ચલતે.
હોબે યારેકા [illegible] મારોકા તમાશા
લાજીમ હુયે દાતાસે ડરના જૈસા કરના અયસા ભરના
હુયે નાદાં—હુયે ખફકાં—સૌદાઇ—હાં ભાઇ.
કામ અચ્છા હુયે મગર કામ બુરા હોતા હૈ
નામ અચ્છા હુયે પે બદનામ બુરા હોતા હૈ
હેચ હુયેં ન્યામતેં દુન્યાકી સરાસર બેતાબ
જામ અચ્છા હુયેપર અંજામ બુરા હોતા હુયે—હાંચલ૦
